

ЛУЦЬКИЙ КООПЕРАТИВНИЙ КОЛЕДЖ
ЛЬВІВСЬКОГО ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Програма
для вступного іспиту з української мови та
літератури
(на основі повної загальної середньої освіти)

Розглянуто і схвалено
на засіданні циклової комісії
гуманітарних, соціальних дисциплін
та загальноосвітньої підготовки
Протокол № 8 від
29.03 2017 р.

 Г.М.Шидловська

Пояснювальна записка

Завдання укладено відповідно Програми зовнішнього незалежного оцінювання з української мови і літератури для осіб, які бажають здобувати вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти(затверджено Міністерством освіти і науки України,наказ від 03.02.2016 р. № 77).

Усі завдання сформульовано відповідно до різних рівнів складності доступно і чітко. Тести призначені для вступного випробування абітурієнтів до Луцького кооперативного коледжу Львівського торговельно-економічного університету.

Завдання з української мови і літератури складаються із трьох рівнів:

1. Завдання з вибором однієї правильної відповіді.

До кожного із завдань наведено чотири варіанти відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт вибрав і позначив правильну відповідь. Абітурієнт може отримати 0-60 балів.

2. Завдання на встановлення відповідності.

До кожного завдання наведено інформацію, позначену цифрами (ліворуч) і буквами(праворуч). Щоб виконати завдання, необхідно встановити відповідність інформації, позначеної цифрами та буквами (утворити «логічні пари»).Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт правильно зробив позначки на перетинах рядків (цифр) і колонок (букв). Абітурієнт може отримати 0-32 балів.

3. Завдання третього рівня передбачає текст з виконанням поданих після нього завдань, які передбачають вибір речень, що містять певне мовне явище. Абітурієнт може отримати 0-12балів.

Абітурієнт може отримати від 0 - 104 балів.

Завдання	Тестовий бал	Рейтингова оцінка
1-3	0-23	(не склав)
4-10	24-60	100 - 152
11-12	61-92	153-190
13	93-104	191-200

Програма з української мови

Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.

Морфологія. Іменник

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і

найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників: 1) один, одна; 2) два, три, чотири; 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят; 4) сорок, дев'яносто, сто; 5) двісті – дев'ятсот; 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд; 7) збірні; 8) дробові. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників.

Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та

найвищого ступенів. Правопис прислівників на –о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Службові частини мови

Прийменник

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників

Сполучник

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників .

Частка

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток

Вигук

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків

Синтаксис. Словосполучення

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення.

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

Просте ускладнене речення

Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні

Складне речення

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення. Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-

реченнями: 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції

Орфоепія

Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків: 1) [дж], [дз], [дз']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

Розвиток мовлення

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст як середовище функціонування мовних одиниць. Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Класифікація текстів за сферою використання, метою, структурними особливостями. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення

Програма з української літератури

1. Усна народна творчість

Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень. Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри», «За світ встали козаченьки». Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то Хміль». Тематика, образи, зміст народних дум і балад. «Дума про Марусю Богуславку». Балада «Бондарівна»

2. Давня українська література

«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги, про напад хозарів). «Слово про похід Ігорів» Григорій Сковорода. «Delibertate», «Всякому місту – звичай і права», «Бджола та Шершень», афоризми.

3. Література кінця XVIII — початку ХХ ст.

Іван Котляревський. «Енеїда», «Наталка Полтавка»
Г. Квітка-Основ'яненко. «Маруся»
Тарас Шевченко. «До Основ'яненка», «Катерина», «Гайдамаки», «Кавказ», «Сон» (« У всякого своя доля), «І мертвим, і живим, і ненарожденним...»), «Заповіт», «Мені однаково»
Пантелеймон Куліш. «Чорна рада»
Марко Вовчок. «Максим Гримач»
Іван Нечуй-Левицький. «Кайдашева сім'я»
Панас Мирний «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»
Іван Карпенко-Карий. «Мартин Боруля»
Іван Франко. «Гімн», «Чого являєшся мені у сні», «Мойсей»

4. Література ХХ ст.

Михайло Коцюбинський. «Тіні забутих предків», «Intermezzo»
Ольга Кобилянська. «Земля»
Леся Українка. «Contraspempero!», «Лісова пісня»
Василь Стефаник. «Камінний хрест»
Микола Вороний. «Блакитна Панна»
Олександр Олесь. «Чари ночі», « О слово рідне! Орле скутий!...»
Володимир Винниченко. «Момент»
Павло Тичина. « О панно Інно», «Арфами, арфами...», «Ви знаєте, як липа шелестить...»
Максим Рильський. «Молюсь і вірю...»
Микола Хвильовий. « Я (Романтика)»
Юрій Яновський. «Подвійне коло», «Шаланда в морі»
Володимир Сосюра. «Любіть Україну»
Валер'ян Підмогильний. «Місто»
Остап Вишня. «Моя автобіографія», «Сом»
Микола Куліш. «Мина Мазайло»
Богдан-Ігор Антонич. «Різдво»
Олександр Довженко. «Україна в огні», «Зачарована Десна»
Андрій Малишко. «Пісня про рушник»
Василь Симоненко. «Лебеді материнства»

Олесь Гончар. «За мить щастя»
Григорій Тютюнник. «Три зозулі з поклоном»
Василь Стус. «Як добре те, що смерті не боюсь я», «О землі втрачена, явився!...»

Іван Драч. «Балада про соняшник»
Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать», «Українське альфреско», «Маруся Чурай»

5. Твори українських письменників-емігрантів

Іван Багряний. «Тигролови»
Євген Маланюк. «Стилет чи стилос?»

6. Сучасний літературний процес

Загальний огляд, основні тенденції. Літературні угруповання (Бу-Ба-Бу, «Нова дегенерація», «Пропала грамота», «ЛуГоСад»).

Творчість Ю. Андруховича, О. Забужко, І. Римарука. Утворення АУП (Асоціації українських письменників).

Література елітарна і масова.

Постмодернізм як один із художніх напрямів мистецтва 90-х років, його риси.

Сучасні часописи та альманахи.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

Українська мова

1. Український алфавіт. Співвідношення звуків і букв.
2. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі.
3. Позначення звуків мовлення на письмі.
4. Складоподіл.
5. Пряме та переносне значення слова.
6. Синоніми. Антоніми. Омоніми.
7. Професійна, діалектна, розмовна лексика.
8. Застарілі й нові слова (неологізми).
9. Фразеологізми.
10. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.
11. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду.
12. Число іменників.
13. Відміни іменників.
14. Букви *-а(-я)*, *-у(-ю)* в закінченнях іменників другої відміни.
15. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні.
16. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста та складена форми).
17. Особові і числові форми дієслів.
18. Дієприкметниковий зворот.
19. Дієприслівниковий зворот.

20. Правопис прислівників.
21. Головне й залежне слово в словосполученні.
22. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова.
23. Граматична основа речення.
24. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний).
25. Речення з однорідними членами.
26. Речення зі звертанням.
27. Речення зі вставними словами.
28. Другорядні члени речення.
29. Відокремлені члени речення.
30. Односкладні речення.
31. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена.
32. Типи складних речень.
33. Складносурядне речення.
34. Складнопідрядне речення.
35. Безсполучникове складне речення.
36. Правила вживання м'якого знака.
37. Правила вживання апострофа.
38. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [й], [o] в коренях слів.
39. Спрощення в групах приголосних.
40. Правопис префіксів і суфіксів.
41. Правопис великої літери.
42. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків.
43. Написання слів іншомовного походження.
44. Написання складних слів разом і через дефіс.
45. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ.
46. Правопис відмінкових закінчень іменників.
47. Правопис н та нн у прикметниках.
48. Особливості написання числівників.
49. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови).
50. Розділові знаки в кінці речення.
51. Розділові знаки в простому й складному реченнях.

Українська література

1. Антонич Богдан-Ігор. «Різдво»
2. Багряний Іван. «Тигролови»
3. Винниченко Володимир. «Момент»
4. Вишня Остап. «Моя автобіографія», «Сом»
5. Вовчок Марко. «Максим Гримач»

6. Вороний Микола. «Блакитна Панна»
7. Гончар Олесь. «За мить щастя»
8. Довженко Олександр. «Україна у вогні», «Зачарована Десна»
9. Драч Іван. «Балада про соняшник»
10. Давня українська література: «Слово про похід Ігорів», «Повість минулих літ»
11. Карпенко-Карий Іван. «Мартин Боруля»
12. Квітка-Основ'яненко Григорій. «Маруся»
13. Кобилянська Ольга. «Земля»
14. Костенко Ліна. «Страшні слова, коли вони мовчать», «Українське альфреско», «Маруся Чурай»
15. Котляревський Іван. «Енеїда», «Наталка-Полтавка»
16. Коцюбинський Михайло. «Тіні забутих предків», «Intermezzo»
17. Куліш Микола. «Мина Мазайло»
18. Куліш Пантелеймон. «Чорна рада»
19. Маланюк Євген. «Стилет чи стилос?»
20. Малишко Андрій. «Пісня про рушник»
21. Мирний Панас. «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»
22. Нечуй-Левицький Іван. «Кайдашева сім'я»
23. Олесь Олександр. «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!...»
24. Підмогильний Валер'ян. «Місто»
25. Рильський Максим. «Молюсь і вірю»
26. Симоненко Василь. «Лебеді материнства»
27. Скворода Григорій. «De Libertate», «Всякому місту - звичай і права», «Бджола та шершень»
28. Сосюра Володимир. «Любіть Україну»
29. Стефаник Василь. «Камінний хрест»
30. Стус Василь. «Як добре те, що смерті не боюсь я...», «О землі втрачена, явився...»
31. Тичина Павло: Арфами, арфами Ви знаєте, як липа шелестить... О панно Інно
32. Тютюнник Григорій. «Три зозулі з поклоном»
33. Українка Леся. «Contra spem spero!», «Лісова пісня»
34. Усна народна творчість: «Ой Морозе, Морозенку» (Історичні пісні), «Чи не той то Хміль» (Історичні пісні), «Дума про Марусю Богуславку», «Балада «Бондарівна»
35. Франко Іван. «Гімн (Вічний революціонер...», «Мойсей», «Чого являєшся мені у сні»
36. Хвильовий Микола. «Я (Романтика)»
37. Чурай Маруся. «Віють вітри», «За світ встали козаченьки»
38. Шевченко Тарас. «До Основ'яненка», «Заповіт», «Катерина», «Гайдамаки», «І мертвим, і живим, і ненародженим», «Кавказ», «Сон» («У всякого своя доля»), «Мені однаково», «Марія»
39. Яновський Юрій. «Подвійне коло», «Шаланда в морі»

Варіант 1

I рівень

1. **До спільного роду належать усі іменники в рядку:**
 - А. нахаба, крикуха, листоноша, базіка;
 - Б. знайда, бідолаха, крутихвістка, непосида;
 - В. нечема, воєвода, добряга, молодчага;
 - Г. сирота, жаднюга, вереда, причепа.
2. **Історизм ужито в реченні:**
 - А. Гей, флюяра на майдані зажурилася.
 - Б. Строгим своїм перстом покаже вічність у майбутнє.
 - В. До колиби підійшли підвечір.
 - Г. З крутих плаїв зриваємося, йдемо.
3. **Неправильно виділені значущі частини слова (префікс, суфікс, корінь, закінчення) в рядку:**
 - А. десят/ок, фронт/ов/ий, з/бир/ач;
 - Б. свіж/ість, сліп/ота, гарбуз/тиння;
 - В. лік/ар/к/а, зелен/ав/ий, жовт/еньк/ий;
 - Г. про/мов/ець, ліс/н/ий, плеч/ист/ий.
4. **Порушено норму при відмінюванні числівника в рядку:**
 - А. восьмисот семидесяти трьох;
 - Б. восьмистам сімдесятьом трьом;
 - В. вісьмомастами сімдесятьома трьома;
 - Г. на восьмистах сімдесяти трьох.
5. **Дві помилки є в рядку:**
 - А. спалахнути, зсадити, звести, віжки;
 - Б. розповісти, зжитися, зшиток, сказати;
 - В. зфотографувати, ствердити, счепити, безкрайні;
 - Г. розсердити, казка, зкріпити, сходити.
6. **Речитатив – це:**
 - А. хоровий спів;
 - Б. голосіння;
 - В. поєднання співу та декламації;
 - Г. декламування.
7. **Представник українського імпресіонізму – це:**
 - А. М. Коцюбинський;
 - Б. Панас Мирний;
 - В. О. Кобилянська;
 - Г. В. Стефаник.
8. **У драматичній поемі «Ярослав Мудрий» І. Кочерги звучать слова «Раніш закон, а потім благодать», які виголошує:**
 - А. Микита;
 - Б. Журейко;
 - В. Ярослав Мудрий;
 - Г. Гаральд.
9. **Чия це самохарактеристика?**

Я – навіжена. Я – дитя любові.
Мені без неї білий світ глевкий.
Ото за те й судити мене треба.
Всі карі світу будуть замалі.
Моя любов крильми сягала неба,
А Гриць ходив ногами по землі.

- А. Мавки («Лісова пісня» Лесі Українки);
- Б. Марусі Чурай («Маруся Чурай» Л. Костенко);
- В. Єлисавети («Ярослав Мудрий» І. Кочерги);
- Г. Оксани («Бояриня» Лесі Українки).

10. У якому романі ХХ ст. головним образом є храм, побудований запорожцями для нащадків? Він – символ духовності, чистоти і людяності, високого благородства.

- А. «Диво» П. Загребельного;
- Б. «Майстер корабля» Ю. Яновського;
- В. «Собор» О. Гончара;
- Г. «Місто» В. Підмогильного.

II рівень

Завдання 11-14 мають на меті встановлення відповідності. До кожного рядка, позначеного ЦИФРОЮ, доберіть відповідник, позначений БУКВОЮ.

11. Установіть відповідність.

Видокремлений член речення: *Приклади:*

1. означення;	А. Прихилилась до шибки жоржина, мовчазна і сумна.
2. прикладка
(різновид означення);	Б. Зло нічого не дає, крім зла, тож умій прощати.
3. обставина;	В. А дід, ласкавий бородань, мереживо оповідань
почав повільно розгортати.
4. додаток.	Г. Не ошукайся ж, вірячи добру.

12. Установіть відповідність.

Назва твору:

Жанр:

1. «Україна в огні»;	А. новела;
2. «Відкриття охоти»;	Б. роман;
3. «Я (Романтика)»;	В. усмішка;
4. «Марія».	Г. кіноповість.

III рівень

Прочитайте текст, виконайте подані після нього завдання, які передбачають вибір речення, що містить певне мовне явище (розділові знаки пропущено). Оберіть правильні відповіді (їх може бути ОДНА, ДВІ, ТРИ, ЧОТИРИ) і запишіть ЦИФРИ, що позначають порядкові номери речень.

Текст

1. Наука без совісті спустошує душу стверджував видатний французький гуманіст Франсуа Рабле. 2. Для вченого коли він захоплений пошуком істини досить часто не існує понять добра і зла. 3. Вони зазвичай з'являються потім коли починається використання наукового результату. 4. Характерна з цього погляду відповідь Енріко Фермі. 5. Коли йому докоряли за участь у створенні атомної бомби він казав До чого тут мораль це була просто гарна фізика. 6. І все ж учений повинен усвідомлювати на які наслідки своїх відкриттів слід сподіватися. 7. Нині неприпустимою є праця вченого задля задоволення власної допитливості.

- 13.**
- А. речення з прямою мовою;
 - Б. двокрапку треба поставити в реченні;
 - В. складнопідрядні речення.

ВАРІАНТ ПРАВИЛЬНОЇ ВІДПОВІДІ

Варіант 1

1.Г; 2.Б; 3.Б; 4.А; 5.В; 6.В; 7.А; 8.В; 9.Б; 10.В.11: 1.А; 2.В; 3.Г; 4.Б. 12:
1.Г; 2.В; 3.А; 4.Б. 13: А - 1, 5; Б - 5; В - 2, 3, 5, 6.

Рекомендована література

1. Єрмоленко С. Я., Сичова В. Т. Рідна мова: Підручн. для 5 кл. – К.:Грамота, 2005. – 240 с.
2. Єрмоленко С. Я., Сичова В. Т. Рідна мова: Підручн. для 6 кл. – К.:Грамота, 2006. – 296 с.
3. Ющук І. П. Рідна мова: Підручн. для 7 кл. – К.:Арт-Освіта, 2004. – 288 с.
4. Ющук І. П. Рідна мова: Підручн. для 8 кл. – К.:Арт-Освіта, 2004. – 256 с.
5. Олійник О. Б. Українська мова: Підручн. для 9 кл. середньої школи. – К.: Вікторія, 2004. – 384 с.
6. Олійник О. Б. Українська мова: Підручн. для 10-11 кл. середньої школи. – К.: Вікторія, 2004. – 448 с.
7. Ющук І.П. Практикум з правопису української мови. – К.:Освіта, 2005. - 208 с.
8. Степанишин Б. І. Українська література: Підручн. для 9 кл загальноосвіт. навч. закл. – К.: Арт-Освіта, 2001. – 336 с.
9. Хропко П. П. Українська література: Підручн. для 10 кл загальноосвіт. навч. закл. – К.:Школяр, 2005. – 528 с.
10. Мовчан Р. В. та ін. Українська література: Підручн. для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.:Перун, 2005. – 496 с.